

τοῦ τινος, ἐμαρτύρουν τὴν χαρὰν των γελῶντες, φέροντες τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ πλήττοντες τὸ ἔδαφος διὰ τῶν ποδῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμβοάνης (Amboine), συνδιαλεγόμενοι μετὰ τοῦ αὐτοῦ περιηγητοῦ, ἐνεψυχούντο παραδόξως, ὅταν ὠμίλουν περὶ τινος νέας γυναικός, καὶ φρικωδῶς ἐμόρφαζον παραμορφῶντες ἅπαν τὸ πρόσωπον ὡσάντι ἐπρόκειτο νὰ ἀναφέρωσι περὶ γραικῆς τινός.

Ὁ Δάρβιν μᾶς διαβεβαίωσεν ὅτι εἶνε ἄγνωστον τὸ φίλημα παρὰ τοῖς Φουεγίοις, τοῖς Μάρρσι, τοῖς Ταϊτίοις, τοῖς Παπούαις, τοῖς Αὐστραλοῖς, τοῖς Σομαλοῖς τῆς Ἀφρικῆς καὶ τοῖς Ἑσκιμώοις. Ἄλλ' ὁ Wyatt Gill εἶδε Παπούας νὰ φιλῶνται, νὰ περιπτύσσονται καὶ ἀμύσσονται διὰ τῶν ὀνύχων εἰς σημεῖον ἀγάπης.

Περιηγητῆς τις ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς ἕνα Αὐστράλον, ὅστις ἔδωκε καὶ τὴν ἰδικήν του μειδιῶν καὶ ὑποκλινόμενος, ἐν ᾧ ταυτοχρόνως ἐγείρων τὸν ἀριστερὸν πόδα ἔφερε πρὸς τὰ ὀπίσω, καθ' ὅσον ἐκλινε τὸ σῶμά του. Ὁ αὐτὸς περιηγητῆς εἶδεν ἰθαγενεῖς τῶν Νήσων τῶν Φίλων φιλουμένους διὰ τοῦ ἄκρου τῆς ῥινός. Τὸ φίλημα τῆς ῥινός ἀπαντᾷ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς Μαλαίοις· οἱ Ἀνναμίται συμπληροῦσι τὸ φίλημα των δι' εἶδους τινός χρεμετισμοῦ.

Ἐν Πολυνησίᾳ οἱ χαιρετισμοὶ εἶνε λίαν φιλόφρονες καὶ συνοδεύονται ὑπὸ ποιητικῶν φράσεων. Ἀποχαιρετίζοντες ἀλλήλους ἐν Σαμόα λέγουσι: *Καλὸν ὕπνον*, καὶ τοῦτο εἰς οἰανδήποτε ὥραν, διότι διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τὸ κοιμᾶσθαι εἶνε τὸ ἰδεώδες τῆς εὐδαιμονίας.

Τὸ μῖσος, ἡ ὀργή, ἡ περιφρόνησις, ἐκφράζονται σχεδὸν ὁμοίως παρὰ πάσαις ταῖς χώραις. Ὁ Δάρβιν ἀποδεικνύει τοῦτο διὰ παραδειγμάτων ἐκ τῶν μᾶλλον διαφόρων φυλῶν. Οὕτως οἱ ἰθαγενεῖς νήσων τινῶν τῆς Πολυνησίας ἐκφράζουσι τὴν ὀργὴν ὑψοῦντες τὸ ἄνω χεῖλος καὶ δεικνύοντες συνεσφιγμένους τοὺς ὀδόντας, συνοφρουόμενοι, ταπεινοῦντες τὴν κεφαλὴν καὶ στρέφοντες ταύτην πρὸς τὸ ἐξεγείρον τὴν ὀργὴν των ἀντικείμενον.

Οἱ Μονβουττοὶ ἐκφράζουσι τὸ θάμβος ἀνοίγοντες ὑπερμέτρως τὸ στόμα καὶ καλύπτοντες αὐτὸ διὰ τῆς χειρός των ἀνοικτῆς. Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου οἱ ἰθαγενεῖς τῆς βορείου Ἀμερικῆς ἐκφράζουσι τὴν ἐκπλήξιν.

Ἦνάν ἐκ τῶν ἀπωτάτων αὐτῶν φύλων μεταβῶμεν εἰς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς, οὓς κάλλιον γινώσκωμεν, θέλομεν ἐπίσης εὑρεῖ ἀξιοσημειώτους διαφορὰς ἐν τῇ ἐκφράσει τῆς αὐτῆς συγκινήσεως.

Ἐκαστος ἡμῶν ἐξ ἰδίας πείρας γινώσκει πόσον ὁ τρόπος τῆς ἐκδηλώσεως διαφόρων αἰσθημάτων διαφέρει παρὰ τοῖς Γάλλοις, τοῖς Ἀγγλοῖς, τοῖς Ἰσπανοῖς. Ἀλλὰ λίαν δυσχερὴς εἶνε ἡ διάκρισις καὶ περιγραφή των διαφορῶν αὐτῶν.

Ἡ ἐκδήλωσις των αἰσθημάτων παρὰ τοῖς δια-

φόροις λαοῖς χρωματίζεται πρὸ παντός διὰ τῶν μᾶλλον ἐξεχόντων φυσικῶν αὐτῶν χαρακτήρων.

Ἡ λατρεία καὶ ὁ διάπυρος ἔρωσ τοῦ ὠραίου εἶνε ἀρεταὶ ἀνήκουσαι εἰς ἡμᾶς· μετ' αἰσχύνης ἀναλογιζόμεθα ὅτι ἐπὶ αἰῶνας ἠναγκαζόμεθα νὰ ὑπακούωμεν εἰς μικροὺς λαϊκοὺς καὶ μεγάλους βασιφόρους τυράννους. Ἐκάστη ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας κατέχει ἴδιον τρόπον ἐν τῇ ἐκφράσει των συγκινήσεων. Ἡ μιμητικὴ τῶν Γάλλων εἶνε διαχυτικὴ, ὀρηκτικὴ καὶ φαεινὰ· ἡ τῶν Ἀγγλων ὑπερήφανος καὶ τραχεῖα, ἡ τῶν Γερμανῶν βαρεῖα, εὐμενής, καὶ πάντοτε ἄχαρις. Οἱ Ἰσπανοὶ καὶ οἱ Πορτογάλλοι ὀλίγων χειρονομιῶν χρῆσιν ποιοῦνται· τὸ πρόσωπόν των τηροῦσιν ἀπαθές, συνεπείᾳ ἀσιατικῆς ἐπιδράσεως κατὰ τι, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἵνα μὴ ριψοκινδυνεύσωσι τὴν ἰδαλγικὴν αὐτῶν ἀξιοπρέπειαν. Πολλοὶ τῶν σλαβικῶν λαῶν δὲν παρατηροῦσι κατὰ πρόσωπον, καὶ ἔχουσι δολιωτάτην μιμητικὴν. Ἐν ὅλῃ τῇ Εὐρώπῃ οἱ Ἰουδαῖοι ἐκτελοῦσι τὰ αἰσθημάτων αὐτῶν κατὰ τρόπον στενόχωρον καὶ δειλόν· δι' ἐκάστης κινήσεως αὐτῶν φαίνονται ὡς νὰ ζητῶσι συγγνώμην εὐρισκόμενοι ἐν τῷ κόσμῳ φαίνονται πάντοτε ἔτοιμοι νὰ ὑπεκφυγῶσιν, ὡς γάτοι, οἷτινες περιστρέφοντες ἀνησύχους ὀφθαλμοὺς, κυττάζουσι πῶς νὰ διαφυγῶσιν κάτωθεν θύρας ἢ ἄνωθεν τείχους τινός. Δι' αὐτὸ δὲν πταίει ἡ ἑβραϊκὴ φυλὴ, ἀλλ' ἡμεῖς οἷτινες ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας κατεδιώξαμεν αὐτὴν μετὰ τόσῳ εὐαγγελικῆς συμπαθείας.

Ἐν συνόλῳ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὑπάρχει ἐν Εὐρώπῃ ἐκδήλωσις αἰσθημάτων διαχυτικὴ καὶ συγκεντρωτικὴ. Ἡ πρώτη εὐρίσκεται παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς, τοῖς Γάλλοις, τοῖς Σλάβοις, τοῖς Ρώσσοις, καὶ ἡ δευτέρα παρὰ τοῖς Γερμανοῖς, τοῖς Σκανδιναυοῖς, τοῖς Ἰσπανοῖς. Δύναται τις ἐπίσης νὰ εἴπῃ ὅτι ὑπάρχει ὠραία καὶ πλήρης χάριτος ἐκδήλωσις αἰσθημάτων, ἡ τῶν ἑλληνολατινικῆς καταγωγῆς φυλῶν, καὶ ἑτέρα τραχεῖα, ἐπιτετηθευμένη, ἄνευ ἀφελείας, ὡς ἡ τῶν Γερμανῶν, τῶν Ἀγγλων, καὶ τῶν Σκανδιναυῶν.

Μετάφρασις.

Τὸ ποσὸν των ἐν Ἀγγλίᾳ τηλεγραφικῶν ἀποστολῶν καταπληκτικὴν αὔξησιν ἔλαβε κατὰ τὰ δώδεκα τελευταῖα ἔτη. Κατὰ τὸ 1871 ἡ ἐπαρχία τῆς κυρίως Ἀγγλίας ἀπέστειλε 5,300,000 τηλεγραφημάτων, τὸ Λονδῖνον 2,900,000 ἢ Σκωτία 1,000,000 καὶ ἡ Ἰρλανδία 606,000. Κατὰ τὸ 1883—1884 ἡ κυρίως Ἀγγλίς ἀπέστειλε 15,000,000, τὸ Λονδῖνον 12,700,000, ἡ Σκωτία 3,300,000, ἡ Ἰρλανδία 2,000,000 ἢτοι 32,000,000 τηλεγραφημάτων ἀπέναντι 9 ἑκατομμυρίων κατὰ τὸ 1871. Αἱ εἰσπράξεις των τηλεγραφικῶν γραμμῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 31 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἀνέρχονται εἰς 7 ἑκατομμύρια δραχμῶν.